

Svorledes man i det Hele taget isvrigt skulde komme til en almindelig Kontrol med Hensyn til disse Forhold, tror jeg, det er noget vansteligst at paavise. Naar der er henvist til Kasernebygningerne i Provindsbyerne, er det ganske vist, at de bygge meget billigere, end vi kunne. Der sige nu vore Ingenieursofficerer, at saadan vilde de ikke bygge. Hvilket Princip der i saa Henseende er at foretrække, skal jeg ikke udtale mig om, men tun anføre som et Faktum, at den Fodfolkskaserne, som man for ikke mange Aar siden byggede i Aarhus, allerede i høi Grad er reparabel; den er utæt, ligefrem umund, giver Anledning til mange Forkølelsetilfælde, Vinduer og Døre, alt Troværk er allerede forfaldent, uagtet Kasernen er forholdsvis ny. Saaledes kan man naturligtvis bygge, men om det er solidt og henfigtsmæssigt skal jeg ikke udtale mig om; i hvert Tilfælde kan jeg forstaa, at Ingenieurkorpsen siger, at det nødig gaar til at bygge den Slags Bygninger. Inden jeg slutter, vil jeg gøre opmærksom paa, at det Vædringsforslag, jeg har stillet, tager jeg nu tilbage, idet den Skrivelse, der kom fra Magistraten, efter at jeg havde stillet det, gjør det utvivlsomt, at det, man har mindst Sandsynlighed for at faae nede ved Filsofsgangen, er Ride- og Beslagstolen. Det, der er mest Sandsynlighed for — jeg tror nu slet ikke, der er nogen — er Ridehuset ved Artillerikaserne. Derfor mener jeg, at man hellere maa kaste sig paa Ride- og Beslagstolen. Derfor tager jeg nu de af mig stillede Underændringsforslag tilbage, idet jeg forbeholder mig til 3die Behandling principalt at holde paa det, som foreligger, og subsidiært at stille Noget op, ikke med Hensyn til Artillerikaserne, men i hvert Tilfælde med Hensyn til Ride- og Beslagstolen, som jeg ikke har taget med i Underændringsforslagene, da jeg ikke kjendte Magistratens Skrivelse. Disse Underændringsforslag ere derfor tagne tilbage. Jeg haaber, at Udvalget vil underkaste det fornøjet Overveielse, om det dog ikke vil indrømme, at der kunde være Grund til at gaa videre, end det nu er gaaet, og til ikke at stole saa meget paa den meget ringe Udsigt, der er til at kunne faae en brugelig Grund, som ikke er for dyr, i Nærheden af de Grunde, vi alt have.

Formanden (Høgsbro): De to Underændringsforslag under Nr. 1 og 2 udenfor Betænkningen ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager dem. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Berg: Jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag til denne Behandling af det foreliggende Lovforslag. Vædringsforslaget gaar ud paa at indføre en ny § 2, der bestemmer, at Loven træder i Kraft samtidig med Finantsloven for 1888—89. Væde Medlemmer vide meget vel, at efter den meget miskjendte og mishandlede § 49 er ingen Bevilling given, undtagen den har Hjemmel i Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov. I de første Aar af vort konstitutionelle Liv væde Fremgangsmaaden noget, der var visse Vanstigeligheder at overvinde med Hensyn til sliige Love, man knyttede til de særskilte Love Bevillingsparagrafer eller bestemte, at de skulde bevilges paa en Tillægsbevillingslov osv. Men denne Udskiftning af Bevillingsretten var hverken i Form eller Indhold grundlovmæssig, og efter stærke Kampe kom man derefter til et Slags Kompromis, der hævdede, at naar de særlige Love ikke var opførte dels med deres Navne og dels med Bevillingerne paa angivne Konti i en ny Paragraf, da § 16, nu § 28, i Finantsloven, havde Regjeringen ingen Bemyndigelse til at udføre disse Love. Saaledes er det jo gaaet til paa den Tid, da vi endnu havde en Regjering, der førte Statslivet i Henhold til Grundloven. Nu have vi ogsaa i dette Finantslovsforslag, der er vendt tilbage til os fra Landstinget, i § 28 nævnt disse Love. Forsaavidt er dette rigtigt og i sin Orden, og hvis vi kunde luffe Dinene til, dersom vi rigtig kunde spille Blindebuk med os selv og bilde os ind, at Stillingen nu var som i gamle Dage, at Finantsloven vilde udkomme, at der vilde blive regjeret efter den og ikke, absolut ikke, efter noget som helst af Ministeriet lavet Sammensurium, der blev sat i Stedet for, havde jeg ikke Brug for dette Forslag, jeg her har fremsat. Men vi lege jo ikke Blindebuk med os selv, vi vide jo, at vi have en Regjering, der gjør, hvad den vil, der laver en Finantslov af det Indhold, som den finder nødvendigt, naar den ikke faar en af Rigsdagen vedtaget, som den vil have den, og som udfører de særlige Love, som den vil, trods det, at det tillige er Bevillingslove, og uanset om de ere optagne paa en Finantslov eller Tillægsbevillingslov. Under disse Omstændigheder maa jeg fra det konstitutionelle Standpunkt, jeg indtager, hævde, at Folkethinget paa ethvert Trin maa holde sig klart for Die, hvad der er det Forsatningsmæssige her i Landet, og at vi ikke af visse Henfigtsmæssigheds- og Betvæmmeligheds-Hensyn, af tilfældige Ønster og Luner i vore Afstemninger maa vige fra Hævdelsen af vor grundlovmæssige Bevillingsret, som er et blot